

Zondag 9 mei 2021

6^e zondag van Pasen

Lezingen:

Handelingen 10, 25-26.34-35.44-48

Johannes 15, 9-17

Opening

Wat hebben we een kostbare week weer achter de rug. De indrukwekkende Dodenherdenking, waarbij de stilte zoveel herinneringen weer deed leven, en Bevrijdingsdag met de warme welgemeende speech van Angela Merkel: zo eerlijk het verleden memorerend, en dankbaar voor de vriendschappelijke verbondenheid, waarin wij al tientallen jaren samen verder leven. Daar is zij trouwens de laatste 16 jaar zelf een belangrijke schakel in geweest binnen Europa.

Geschiedenis is achterwaarts overdenken, maar voorwaarts een werkwoord. Die spiegel naar het verleden laat ons tegelijk zien, hoe wij op goede en verantwoorde wijze met elkaar verder moeten, en welke morele verplichting op onze schouders rust, om onrecht, in welke vorm ook, te blijven voorkomen. Wanneer wij dit plaatsen binnen de liturgische context van vandaag, dan mag je zeggen: niet overheersende machten doen menselijkheid groeien, maar vooral positieve innerlijke krachten.

Daarover straks meer.

Nu willen wij eerst 7 kaarsen ontsteken, voor allen die ons dierbaar blijven.

Overweging

Na deze gedenkwaardige week krijgen wij vandaag enkele verzen mee uit de afscheidsrede van Jezus (Johannes 14-17), waarbij Hij zich met een laatste wens en vermaning tot zijn leerlingen richt:

“Blijft de onderlinge liefde bewaren”. Een soort geestelijk testament. Het zijn woorden, die vooral aangeven, dat voor Hem die spirituele verbondenheid met zijn Vader steeds heel belangrijk is geweest bij zijn menselijke opdracht.

Nu vraagt Hij, vlak vóór zijn dood, bijna smekend, dat de leerlingen (en dus ook wij) in zijn voetstappen die liefde-en-zorg naar elkaar, maar ook naar anderen, concreet willen voortzetten. “Ik heb jullie de taak gegeven, zegt Hij, om op tocht te gaan, en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn”.

Al weten we wel, dat “liefde” het meest wezenlijke is op onze menselijke levensweg, toch gaat dit woord vaak als een soort cliché langs ons heen. Maar op dit kritische moment van zijn leven, vlak vóór zijn dood, heeft Hij dit allerminst zo bedoeld; integendeel zelfs: heel bewust geeft Hij zijn levenstaak en opdracht aan ons door:

Daadwerkelijke medemenselijkheid en eenheid-met elkaar is het hart van de Thorah; het is helend, en daarmee bevrijdend, voor jezelf, en voor de ander. Gods toekomstperspectief met de hele mensheid klinkt er in door. Daarom blijft dit het laatste criterium, waarop wij mensen beoordeeld worden in Gods ogen.

Als wij nu kijken naar de praktijk van alledag, dan worden we toch wel eens wat stil. Het gaat vaak zo anders:

-Een maand geleden was het hele land in beroering rondom die z.g. frauduleuze toeslagen-affaire, en welke trieste gevolgen dit heeft gehad in veel van die gezinnen.

-Of de wijze waarop omgegaan is met die vele vluchtelingenkinderen, die in erbarmelijke omstandigheden leven op de Griekse eilanden. 184 gemeenten hebben zich hier bereid verklaard om minstens 100 kinderen op te nemen en te verzorgen; slechts 2 kinderen zijn hier uiteindelijk opgenomen. Je vraagt je dan wel stilletjes af, wat er van al die andere kinderen in die kampen terecht gaat komen, als ze groter worden.. Wat groeit eruit..??

-Mogelijk heeft u ook zelf nog wel enige voorbeelden in gedachten, waar donkere wolken om heen hangen.

-Daartegenover horen en lezen wij ook positieve berichten: b.v. hoe enige jongeren zich in de afgelopen tijd aangesproken voelden, om op eigen gelegenheid naar die kampen te gaan, om daar die vluchtelingen te helpen, zoals op Lesbos .

- En dagelijks wordt er overal zoveel goeds onderling gedaan, wat niet in de krant staat of op het journaal komt.

Reeds in de Grieks-Romeinse Oudheid werden 3 pijlers van medemenselijkheid en gemeenschapsvorming voorop gezet: Eerlijkheid, waarheid, en rechtvaardigheid; we lezen het bij Plato en Aristoteles, en bij de Romeinse keizers Marcus Aurelius en Constantijn de Grote. Integriteit, betrouwbaarheid, en menselijke zorg, zijn pijlers die ook thuis horen onder dat ene woord "Liefde", waar het evangelie over spreekt.

Het gaat in ons christen-zijn dus niet zozeer om, welke geloofsbelijdenis je aanhangt, maar vooral om welke keuze je maakt, en wat wij er mee dóén. Geschiedenis is niet iets wat je overkomt, maar welke keuzes wij concreet maken. Dan zegt je hart en je geweten wel of je op de goede weg zit; of dat je misschien wel soms tegen de stroom in moet roeien..

Zo'n levenshouding gebeurt niet vanzelf: daar moet je als mens aan werken ; regelmatig er even bij stilstaan, want het vraagt om een innerlijke transformatie. Zo is Jezus het zich ook bewust geworden. De Geest kwam over hem en van binnenuit wist Hij zich gedreven om het altijd op te nemen voor de kleinen en zwakken: de gekwetste mens; en durfde Hij stem voor de stemlozen te zijn. Dat is lichtgevend en bevrijdend. Gods Geest is werkzaam, waar mensen zo met elkaar omgaan.

Dat ervaart Petrus ook, als een Romeinse honderdman in Joppe (bij Caesarea) op zijn weg komt.(Hand.10). Als hij in een droom weigert om bepaald soort dierlijk voedsel te eten, zoals de Joodse voorschriften zijn, zegt een stem uit de hemel hem: "Beschouw niet iets als onheilig of onrein, wat God rein heeft verklaard". Dan gaan zijn ogen open en beseft hij dat Gods Geest evenzeer werkzaam is in z.g. heidenen of andere gelovigen.

Vandaag de dag zouden we ook onze bisschop toewensen, dat hij eveneens zo'n droom of visioen zou krijgen. Dan zou hij zeker niet de gegroeide oecumenische samenwerking en geloofsbeleving in Amersfoort-Noord verbieden , zoals verleden week gebeurd is.

Een opmerkelijk detail hierbij is, dat de Duitse Bisschoppenconferentie juist het tegendeel bekend hebben gemaakt: ook protestanten en evangelische gelovigen mogen deelnemen aan de eucharistie!! Is dat ook niet de werkzaamheid van Gods Geest?

De moeilijkheid is, dat mensen en kerken hun eigen religie ooit vastgelegd hebben in geloofsstellingen, voorschriften en vaste ritens, waardoor de diepere eenheid verloren is geraakt. Verrassend is daarom, dat in onze tijd de wal het schip keert en steeds meer mensen de relativiteit van al die regels gaan voelen en beleven. Gods Geest is ook buiten de kerkmuren aanwezig. En die bewustwording werkt ook helend en bevrijdend.

De afgelopen week rond Bevrijdingsdag is in verschillende toonaarden naar voren gebracht, hoe eenheid-makend en positief het is, wanneer mensen meer leven vanuit die gemeenschappelijke, menselijke waarden van liefde en respect, van mildheid en gerechtigheid. Deze noemers zijn voor ieder aansprekelijk, voor gelovige en niet-gelovige mensen, en dus na te leven. Is dit niet Gods project-ontwikkeling??

===== Gerard Weersink, pastor.